

Retsudvalget
Christiansborg

Talsmandsgruppen
Vridsløselille Statsfængsel
Fængselsvej 39
2620 Albertslund

19. november 2006

Jeg fremsender herved på Talsmandsgruppens vegne, et udkast over de ting vi ville have drøftet med jer, under jeres besøg her i Vridsløselille Statsfængsel mandag d. 6. november. Et besøg der desværre ikke blev til noget, pga. finansforhandlingerne trak ud i Folketinget. Hvad vi da har fuld forståelse for, og takker for Hr. Peter Skaarups henvendelse til ledelsen og Talsmandsgruppen, hvori man fra Retsudvalgets side beklager aflysningen.

Men ved fremsendelse af vores dagsorden til mødet med jer, håber vi at i vil kaste et blik på dette, og tænke over de ting vi siger. Måske tage noget af det med i jeres overvejelser i fremtiden, hvem ved om vi alle kan lære lidt af hinanden.

Med venlig hilsen
Fællestalsmand
Kim B. Vinther

Talsmandsgruppens møde d. 6 Nov. 2006 med Retsudvalget.

Da det tidsmæssige perspektiv, for vores møde med jer i Retsudvalget er for kort til, at vi føler, vi kan nå at drøfte vores emner igennem, vil vi give jer et skriftligt oplæg med herfra, omkring de vigtigste emner, som berører os herinde. Vi vil også komme, med vores vurdering af emnet, og i flere tilfælde vil vi komme, med en for os bedre og mere human løsning.

Pkt. 1 - ½ tids løsladelser efter § 40 A.

Som vi ikke mener, er gældende for langtidsindsatte, da det tidsmæssige perspektiv jo så ikke holder. Da man som langtidsindsat efter de nye udgangsregler, først kan starte uledsagede udgange efter ½ tid, og da vi alle samtidig ved, at ingen langtidsindsatte bliver løsladt på prøve, uden at have gået minimum 2 fulde weekendorlov, er dette jo ikke muligt.

Som vi ser det, er eneste løsning, at man så tidligt som muligt gør opmærksom på, hvem der kan komme i betragtning, og således fremrykker den pågældendes udgangsforløb, eller forkorter det i forvejen alt for lange ledsagede udgangsforløb, således at vedkommende går sin første weekendorlov når vedkommende når sin ½ tid.

Pkt. 2 - Problematikken om stærke/svage indsatte, og den forskelsbehandling der sker.

Eller som vi ser det velfungerende/ikke fungerende indsatte og den for os store forskelsbehandling. Som det er i dag, hvor man bruger en masse spildte ressourcer på det store udvalg af forskellige kontrakt og behandlingsafdelinger. Burde man i stedet give alle indsatte lige vilkår, og ikke forskelsbehandle indsatte til det bedre, fordi disse har et misbrug af den ene eller anden art.

Man burde aldrig have adskilt de stærk negative (Rockerne), fra den store brede fællesskabsgruppe, men derimod i stedet have oprettet et lukket Statsfængsel, og brugt det som behandlingstilbud, til de mange misbrugere i de danske fængsler. Som vi ser det, kunne man allerede ved Domstolene give misbrugerne tilbuddet om en form for behandlingsdom, hvor de så blev indsat til behandling allerede fra starten af deres afsoning. Det kunne være på en afgiftningsafdeling, videre på en motivations afdeling, behandlingsafdeling, efterbehandlingsafdeling og til sidst på en udslusningsafdeling. På den måde ville man kunne redde indsatte misbrugere, og give dem et bedre liv uden kriminalitet. Ikke som det er i dag, hvor folk søger disse afdelinger, når de f.eks. mister deres udgange eller prøveløsladelser pga. misbrug under deres afsoning. Ligeledes er der mange der søger disse afdelinger uden at have et egentligt behov, men stadig søger for at få del i de mange goder, der er forbundet med disse behandlingsafdelinger, eller som vi andre indsatte ser det "belønningsafdelinger". Som det er under de nuværende omstændigheder, er det ikke ens straf for ensartede kriminalitet, men en direkte opfordring til de indsatte om at få et misbrug, og derved en bedre behandling i systemet.

Vores løsning eller forslag, om at gøre et Statsfængsel til et behandlings fængsel, ville gøre indsatsen for at hjælpe disse mennesker, meget mere koncentreret og fokuseret. De mange ressourcer man bruger på dette område, ville bedre komme til sin ret, og recidivprocenten ville helt

sikkert falde. Samtidig ville man spare en masse penge, da man helt sikkert ville stoppe størstedelen af indsmuglingen af hårde stoffer, da kundegrundlaget for handel med disse hårde stoffer, nu ville være væk. Det ville også kunne spare på de mange unødige "urinprøver", man vælger at udsætte samtlige indsatte for i dag, som fængslerne ved for manges vedkommende er helt unødvendige. Det ville samtidig gøre, at vi den store mellemgruppe af indsatte, altså ikke de svage (ikke fungerende), men heller ikke de stærke (Rockerne), kunne få en for os anstændig behandling og derved en rimelig ensartede behandling.

Pkt. 3 - Prøveløsladelse/Udgangsforhold.

Når man kigger på disse forhold i dag, er de på mange måder under al kritik. Da det i bund og grund, burde være regelen frem for undtagelsen, at man fra dag et efter dommen burde kunne regne med, at ens perspektiv i afsoningen nu lå i faste rammer. Så man allerede ved den første samtale med f.eks. forsorgen, vidste at såfremt man ikke selv ødelægger sin afsoning, ved f.eks. indsmugling af det ene eller andet, ny kriminalitet osv. Kunne se frem til de faste holdepunkter i livet her, at på nøjagtig dato kan man starte på ledsaget udgang, uledsaget udgang, weekend orlov og til sidst prøveløsladelse. Som burde være ens for ensartede kriminalitet og ikke som i dag, hvor de mange instanser som Politiet, Direktoratet af den ene eller anden hævnagtige grund, kan spænde ben for dette forløb. Det kan være at man over for Politiet ikke har ønsket at udtale sig i sin sag, det kan være at man har været fangepolitisk aktiv under sin afsoning, og derved til tider en torn i øjet på Direktoratet. Men så skal man, hvis man vil henholde sig til sådanne årsager, ændre på lovgivningen og reglerne i fængslerne, hvor man siger det er enhver sigtedes ret, ikke at udtale sig om egen sag. Det er også en ret i fængslerne, at man har lov at vælge Talsmænd, og også at der er ytringsfrihed herinde. Man kan også henholde sig til retsfølelsen for Borgerne, til at forhindre indsatte i, at have et normalt afsoningsforløb. Men der må vi henvise til, at det er Domstolene som idømmer os vores straf, og i denne forbindelse håndhæver retsfølelsen. Og når en Dommer giver f.eks. en 12 års dom, har han allerede med i sin betragtning at den indsatte "kun" skal afsone 2/3 del tid altså 8 år, hvis Dommeren havde ment man skulle afsone 12 år, havde man idømt personen 16 år.

Der er absolut ingen mennesker, der bliver et bedre menneske af at sidde i fængsel i mange år, men vi har selvfølgelig forståelse for, at man skal have en straf for den kriminalitet man har begået. Også en straf der kan mærkes, men de længere og længere straffe, og ikke mindst den længere og længere udsigt til udgange, gør indsatte mere indebrændte og hadefulde over for samfundet. Og nu mere man skeler til amerikanske forhold, bevæger sig domsmæssigt i den retning, skal man også forstå at man gør kriminaliteten hårdere, og presser de kriminelle til at gå endnu længere, for at holde sig ude i friheden. Det tror vi ikke er sådan et samfund, de fleste danskere ønsker at leve i, og maner derfor til besindighed.

Samtidig må vi pointere, at da man ændrede udgangsreglerne for langtidsfanger, fra at de kunne starte ledsagede udgang op efter 1/4 del af deres dom, til som det er i dag efter 1/3 del af dommen. Begik man efter vores overbevisning en ulovlig handling, da man ved International Lovgivning ikke kan indføre love med tilbagevirkende kraft, hvad der absolut skete for mange indsatte i dette spørgsmål ?

Pkt. 5 - Løsladelsessituation m. gæld osv.

Det er som vi ser det en af de største grunde til, at indsatte som bliver løsladt ikke kan slippe ud af det kriminelle liv. Da det som vi alle ved i forvejen er svært, at vende tilbage til det "normale" samfund efter flere år bag tremmer, det at få et arbejde er jo næsten umuligt pga. af ens straffeattest. Så når det endelig sker er det til en mindste løn, som er så godt som umulig af eksistere for, især hvis man har familie eller flere børn, man f.eks. også skal betale bidrag til. For man bliver jo løsladt, med en for mange kæmpe gæld i form af sagsomkostninger osv. Når man så skal afvikle 25 % af sin indkomst, for at betale af på denne gæld, samtidig med de normale udgifter som husleje, børnebidrag osv., også skal betales hver måned. Ender de fleste med at give op, da deres levestandard er helt i bund, og koner/kæresten + evt. børn også bliver hårdt ramt af dette. Og derfor vender tilbage til det de kan eller tror de kan, opsøger igen kriminaliteten og de hurtige penge, fordi de føler ikke de får en chance for at genrejse sig i det "normale" samfund.

Løsningen på dette kunne være, at man gik ind på at kigge på disse forhold, evt. i forbindelse med en prøveløsladelse og stillede nogle krav til den indsatte. At såfremt han tog et arbejde, sørgede for sin familie og holdte sig ude af kriminalitet, i en bestemt årrække frem eller i den tid hans prøveløsladelse, svævede over hoved på ham og kunne udløses ved ny dom. I denne periode kunne man vælge at lade gælden stå indefrosset, eller at lade den tidligere dømte betale de 25 % af på gælden. Når så tiden for udløb af tilsyn med hensyn til prøveløsladelsen ophører, kunne man udløse den gulerod, at man eftergav hele gælden, eller resten af gælden alt efter hvilken løsning man valgte.

Nogle ville nok spørge, hvorfor man dog skulle eftergive en sådan gæld, for personer der selv har skabt den, ved deres kriminelle handling. Det skal man ene og alene gøre, hvis man mener noget med det at resocialisere indsatte i de danske fængsler, tilbage til et liv som en bedre samfundsborger, som tager del og ansvar i det omkringliggende samfund. For som det er i dag, er det for de fleste næsten umuligt, at rejse sig igen ved egen hjælp og skabe sig et ordentlig liv, hvad diverse statistikker om tilbagebetaling af denne gæld, også klart viser da det er de færreste der nogensinde får betalt denne gæld tilbage til samfundet.

Pkt. 6 - Fritidsmuligheder contra sikkerhed i Vridsløselille Statsfængsel.

Når man kigger på de elendige forhold, der findes for aktiviteter i Vridsløselille Statsfængsel, især her i efteråret og igennem vinteren. Burde man gøre noget ved dette, så man kunne aktivere de indsatte på en sund og ordentlig måde. Vi har igennem flere år på gentagne Anstaltsmøder med Ledelsen her i fængslet, gjort opmærksom på de elendige og utidssvarende forhold der hersker på dette område. Og bedt om deres forståelse for, at man burde bygge en ny sportshal, i stedet for den minimale "gymnastiksal" der forefindes her, af forhistorisk karakter. Svaret har lydt gang på gang, at man ikke har kunne finde midler til dette og de sidste år også på, at da man ikke kender fængslets fremtidige levetid. Da man jo nu har besluttet, at bygge et helt nyt fængsel på Falster, ønsker man ikke at poste de mange penge i sådan et projekt. Dette svar ville for os måske have været til at forstå, hvis man ikke lige valgte i år at bruge 40 millioner kroner på at forbedre sikkerheden i fængslet, med nye hegn, pigtråd og kameraer overalt i fængslet. Det tyder på en dispensation for fængslets videre drift, udover det årstal man har nævnt gang på gang som er 2010, og investeringen

på de 40 millioner af Skatteydernes penge. Hvis denne investering ikke er foretaget helt uden omtanke, burde dette i sig selv indikere at man burde tænke på de indsattes trivsel, og derved give dem en ny tidssvarende Sportshal, som f.eks. den i Vester fængsel. Da det i dag er fysisk umuligt, at benytte den eksisterende "gymnastiksal", til indendørs fodbold. Volleyball og Badminton, da den er for lille og der er for lavt til loftet.

Dette var de emner vi som Talsmandsgruppe, ønskede at bringe på banen over for Folketingets Retsudvalg, med et håb om en forståelse af nogle af disse emner. Ikke fordi vi ønsker nogen form for medlidenhed eller forskelsbehandling, men ene og alene på baggrund af, at vi stadig er mange herinde der er en del af det danske samfund, og en dag skal tilbage i det omkringliggende samfund. Dette skulle vel helst ske som et bedre menneske, så man kunne være produktiv og tage sin del af ansvaret både for sit eget liv, men også for at være en bedre samfundsborger. Derfor være bedre til at stille krav til de indsatte, men også bedre til at give håb om et bedre liv, det giver en bedre resocialisering.

Med venlig hilsen
Talsmandsgruppen Vridsløselille Statsfængsel